

Poslední bál bez elektriky

Babouci hráli na hasičském plese v Němčicích, kde jsou doma. Tančil i kapelník

TADY JSME DOMA. Nejstarší jihočeská dechovka Babouci hrála v sobotu na hasičském bálu v Němčicích. Zde má kapela kořeny a domov, hraje bez aparatury. 5x Foto: Petr Zikmund

VÁCLAV KOBLENC

Němčice – Nade dveřmi hospody dva Ladovy obrázky, vedle fotka Babouků. Pod plakátem jedenácti nahotinek cedule Šatna není. Sobota, šest večer, hospoda v Němčicích na Prachaticku se stroji na bál dobrovolných hasičů. Hráť bude nejstarší jihočeská dechovka, Babouci, která je zde doma: odsud pocházel Josef Prener, který kapelu ještě pod názvem Jouzici vedl od roku 1868. A sto let poté, kdy Babouky převzal jako šéf jiný němčický rodák Václav Rožboud, se zrodila tradice, že na tomto plesu hrají, a to bez elektriny, pěkně postaru.

„Jen jednou přijeli s aparaturou, ale v tomhle malém sále to bylo moc hlučné. Jsme na Baboučích odkojeni, ani jsme nikoho jiného na plesech nezkoušeli,“ říká 64letý Miloslav Eybl, jenž hasičům 30 let velel.

Tradic spjatých s bálem je víc. Jako první se zpívá Ten němčický kostelíček, končí se písni Polonéz; zmluvené místo zde má 89letá Terezie Rožboudová, vdova po slavném kapelníkovi; Babouci jako dar fasují lahev rumu. „Hraje se do tří, k ránu co si kdo poručí, pak se začne křavit. Docela si tady vytrpí, pravá začouzená hospoda – když jde člověk na pivo a pak přijde domů, tak to manželka pozná,“ usmívá se bývalý velitel hasičů, jejichž sdružení vzniklo v roce 1909.

18.00 Na stěně nad pódiem visí 11 let stará kůže z divočáka, prapor a tři helmy. Jako jeden z prvních tanečníků přijíždí 40letý Václav Železný ze Sudslavic u Vimperka. Jen loni prožil s kapelou asi deset večerů. „Babouky miluju, to je můj život, jsou moje rodina,“ říká.

18.14 Na zeď se věší seznam tomboly. První cena osmdesátikilové prase, další tři poukázky na přezutí auta, potom pivo, pálenka, pohlcovač pachů, čelovka a jako poslední, 176. cena víno. Pod seznamem pije pivo 35letý Rakušan Alex Kose z Wulowitz, naproti němu jeho kamarád, o čtyři roky starší Daniel Žďárský z Prahy. Na Babouky jezdí třikrát ročně. „Líbí se mi na nich všechno, hlavně ta pohodová nálada,“ líčí Kose.

Jeho český parták si oblíbil jedinečný zpěv Babouků. Jezdí ale jen zpívat a poslouchat. „Pívečko, žádný tanec! Jsou vynikající, a i když neznáte texty, tak je zopakují a po pár pivech se zpívá dobře,“ říká.

V hasičském chodí sálem Milan Rožboud, jindy baboučí bastrumpetista. V rodné vsi ale pauzuje a může kritizovat. „Jsme tady doma, je to naše bývalá základna, domovská štace, kde máme hromadu příznivců,“ vysvětluje. Náročný večer naopak čeká 37letou Marii Pöschlovou. Za barem. Na muziku se ale těší, a to nejen proto, že je z rodiny Rožboudů.

Babouci, kteří po půlnoci dostanou k večeri sekanou se salátem, přicházejí v **18.22**. Kapelník Petr Shýbal si zapálí a vydá es klarinet. „Je to nějaký studený,“ hlásí, na což jeden spoluhrač reaguje: „Dej si to do kamen, hned se ti to ohřeje.“ Minutu před půl sedmou se již kapelník rozehrává. Při hře bez reprobeden se nadře hlavně u zpěvu, v neděli skoro nemluví. Ale nešetří se, v pátek na jiném bále plesal do rána. „Takoví umělci nejsme,“ směje

z Českých Budějovic. Muzikantům dokonce vaří. „Já je miluju, ty kluky! Jsou moc hodní. Nejradší mám písničku Až já budu muset umřít,“ říká a za chvíli jednomu muzikantovi podává tašku se slovy: „Tady máš maso a chleba.“ Kapelník nabádá, ať si od ní vezme lahev šampaňského.

19.00 Kapela je připravená, čeká se jen na basistu, který je po masopustu lehce znaven. Začíná se v **19.11**. Při písni o němčickém kostelíčku si

„To už se nikde nevidí. Netaháme aparaturu a jsme nejbliž k lidu, jak to jde.“

Zdeněk Voráč, bubeník Babouků

se otázce na hlasovou hygienu. „Musí se prostě víc rvát. Je to rodinnější, všichni se tady známe. Jsme s Němčicemi spjatí, a když přijde paní Rožboudová, připomínáme si, jak jsme zde začínali,“ říká.

Srdeční vztah má k bálu bubeník Zdeněk Voráč. Právě v Němčicích na Babouky poprvé tancoval, v roce 1987, ještě dřív, než se stal jejich členem. A zamiloval si bezprostřední atmosféru. „To už se nikde nevidí. Je to poslední bál bez elektriky. Má výhodu, že netaháme aparaturu a jsme nejbliž k lidu, jak to jde,“ říká.

Sál se plní. Zářivě zelené šaty si kvůli Baboukům nechala ušít 67letá Vlasta Soubová

hned pár chlapů poklepává rukou do stolů, na konci si první řada muzikantů stoupá – jako pak během bálu ještě mnohokrát – a Miloslav Eybl vítá příchozí. „Program bude klasika, karafiátů je dost, tombola velmi bohatá,“ je stručný, stejně jako kapelník. „Nebudeme zdržovat, pozveme vás hned do kola, pojďte si zatančit!“

Jako první ho poslechnou Terezie Rožboudová a Václav Železný s kamarádkou, který je tanečně nezdolný. Při druhé písni si zpívá i Alex Kose.

Relativní klid má zatím Marie Reindlová, která vaří kávy a nalévá panáky. „Jen počkejte, až začnou chodit na štamprlata, to bude foťr,“ směje se.

19.57 Na parketu šest párů. Vedle Terezie Rožboudové sedí 42letá Anna Fenclová ze Lhenc, manželka hráče na es trumpetu. Moc často na Babouky nechodí, ovšem tentokrát ji její muž pozval. „Ale mít muzikanta je hrozné, pořád není doma,“ stěžuje si. Chvilku nato kráčí se dvěma kamarádkami na panáka, nalévá se vodka. „Babouci, to je radost,“ zní přípitek. Ve **20.15** si dává první rum i kapelník, prohlašuje ovšem, že bude i posledním...

Na stolech leží pochutiny, které si lidé přinesli. Slané tyčky i jednohubky se závorem (velmi dobré – pozn. red.). Dva hasiči roznášejí po 20. hodině precíčky, rozdávají všem.

20.25 Před pódiem se lidé chytají kolem ramen a zpívají Na lodi na strážím stojím. Je mezi nimi i 28letá Jana Barcalová z Bavorova. Babouky poznala před čtyřmi lety v Hořticích, od té doby na ně jezdí pořád. „Umí udělat srandu, líbí se mi, jak hrají, nejvíc asi Krásné noci,“ říká. Další pauza. Bubeník si lebedí, že nálada se tmelí, kapelník přiznává, že u jednoho panáka nezůstalo.

20.55 Kapela dostává od hasičů lahev rumu. Vlasta Soubová začíná u stolu výskat.

21.30 Sálem kolují domácí vdolečky. Dává si i Zdeněk Voráč, který sedí kousek od kamen. Horko mu nevádí. „Jsem trochu nemocný, tak se aspoň krásně vypotím.“

Osobnost bálu

Tančí čiperně.

Terezie Rožboudová

(89), vdova po kapelníkovi Baboukú, na sebe sice neupozorňuje, ale přesto je cítit respekt ze všech stran. „Tady je doma, to je naše,“ říká na bále. Do Němčic přišla v roce 1948, kdy se tam hrálo každý měsíc. „Malý sál, ale náš, hospůdka naše začouzená. Strašně ráda tancuju, nohy zaplat pánbůh slouží,“ říká. Všechny vzpomínky má hezké, potěší ji každá písnička. Prvně se ocitla v Němčicích o pouti, ještě před svatbou, tehdy jí její milý hrál Ten večer májový. „Jen jsem si myslela, že když si vezmu muzikanta, budu s ním chodit k muzice, ale hned jsem měla malého kluka, pak tři a seděla doma. To utrpení,“ říká s nadhledem. (vkc)

21.40 Daniel Žďárský, který prý netančí, jde do kola s Vlastou Soubovou a jejími kamarádkami. Mírně se vykopává nohama do rytmu. Živo je i v sekci mladších, 41letý Jiří Trubka je rád, že na jejich bále hrají Babouci. „Jsou místní, baví mě. Naše hymna je Ten němčický kostelíček,“ říká.

21.45 Milan Rožboud dává první hodnocení: „Zatím to jde.“

22.00 Parket zahuštěn. Roznáší se lístky s tombolou, kupuje i Marie Pöschlová. „Máš málo, vid? Tak si ještě vem?“ lanaří ji hasiči. Jana Barcalová se zase při pohledu na Alexe Koseho ptá kamarádky: „Není to Ali Amiri?“ Potom zkoumají tombolu. „Zase jsem vyhrála h...Je to bordel!“ V sále houstne dým. Terezie Rožboudová jde na přípitek, jenže se zapovídá. „Však se mě dočkají...“ prohodí. Pak si dá broskvovinu. I jiné věci se na bále probírají. U výčepu smutná dáma, kterou manžel zkritizoval, že jak zhubla, není už tak hezká. Kamarád se na ni podívá a řekne: „Jsi ještě hezčí!“

22.33 Kdyby byl Bavorov... Tleská se do rytmu, manželky Babouků se drží kolem ramen a zpívají. Trumpeťák si v pauze svažuje hrdlo.

22.56 Terezie Rožboudová tančí. 'Ali Amiri' paří na krok před muzikanty a zvládá si to natáčet na mobil. V kapelní lahvi rumu klesá hladina pod polovinu.

23.30 Bílý kýbl u pódia je plný karafiátů, kus za dvacku. Zní fanfára, blíží se dámská volenka. Osloven je i Petr Shýbal. „Nejdřív mě nechal dusit, ale je to kapelník, on může,“ je spokojená ta, která s ním tančila.

0.05 Alex Kose rozdává karafiáty dámám kolem sebe. Kapela spouští Seděla pod boro-vičkou, plakala, že má malíčkou. Na parketu není k hnutí, zpívá i Terezie Rožboudová. Kapelník hraje tak vášnivě, že si kopne do piva a polije kufřík od klarinetu.

0.30 V kopici před pódiem si lidé rozebírají tombolu. Žena jednoho z Babouků se směje: „Hasičák, to je paráda... A tvrdý chleba, to je na pilku!“

0.40 Milan Rožboud hodnotí produkci: „Únava je znát, ale pořád si drží laťku. Můj táta, to byl skoro abstinent, říká: Aspoň nějak dohrát.“

0.50 Hudební večeri. Terezie Rožboudová sedí, před sebou výhru z tomboly: solivnu s nápisem Pro chlapecké ruce. „Dobrá je, on ji někdo použije,“ zůstává nad věcí. V kapelní lahvi rumu zbývá na pár posledních sklencek...

Více fotografií na ceskobudejovicky.denik.cz

RODINA. Na snímku vlevo kupuje Alex Kose karafiáty, uprostřed kapelník Babouků Petr Shýbal, který dostal obří precílek ve tvaru pavouka. Vpravo tančící Terezie Rožboudová (89).